

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967175088.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Hvad enten jeg havde arvet min Faders hæftige Sind, eller de idelige bittre og uforskyldte Jrettesættelser holdt mit Blod i en Bestandig Giering, og voldte, at jeg greb efter den mindste givne Leylighed til at Bryde Løs, det veed jeg ikke, men Sandheden forbinder mig at tilstaae, at der fra mit Fiortende til mit Syttende Aar, neppe var et meere heftigt og empfindtligt Creatur end jeg var. Jeg kunde Bringes i Harnisk over ingen Ting; de Personer, som jeg ikke kunde Lide, trættede jeg Bestandig imod, endog naar Retten var aabenbare imod mig, og ihvor falsk min antagne Satz end var, saa forsvarede jeg den dog med den yderste Haardnakkenhed, og Lod mig aldrig overtyde. De vil sige, at dette Billede ikke er meget indtagende, og jeg følede det selv saa godt, at jeg ofte: naar Fornuften fik sit Herredømme igien, havde købt de Tiimer tilbage med mit Blod; for at faae det sagde usagt, men uagtet mine selv gjorde Bebrejdelser, spillede Temperamentet Mester. Da jeg meget sielden aabnede Munden i min Faders Nærværelse, saa var han aldrig 78 Vidne dertil, og kom han af en Hændelse til førend Trætten var til Ende, saa var hans Jrættesættelser saa haarde og nærgaaende, at de meere forbittrede end forBedrede.